

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

כפני כבוד השופטת הילה גורביץ שינפלד

תובעת פלונית
ע"י ב"כ עוה"ד אור גל - און

נגד

נתבע אלמוני
ע"י ב"כ עוה"ד אבי טויזר

פסק דין

"...ככלל, פרדתם של מי שקיימו ביניהם קשר רומנטי, שהיא מאורע שכיח אשר אין כל ספק כי כרוכים בו רגשות עזים, אינה מקנה כשלעצמה תרופה במשפט... אכן המשפט, כפי שציין חברי הנשיא ברק, אינו נעצר על מפתנו של הבית המשפחתי, עם זאת המשפט נמנע מלנסות כוחו בהסדרת יחסים רגשיים. המשפט יתקשה לספק מזור לרגשות הפגועים וללב הדואב. בן הזוג המתעתע, הנואף, המפרק קשר ללא הצדקה, ראוי אולי לגנאי מוסרי, דתי או חברתי, אך הנפגע ממנו יתקשה למצוא תרופתו במשפט". השופט ריבלין בע"א 5258/98 פלונית נ' פלוני מיום 14.7.04

תביעת פיצויים מכוח עוולת התרמית, עילת הרשלנות והונאה.

בבסיס התביעה טענת התובעת כי הצדדים ניהלו משך כעשור שנים חיי זוגיות, הנתבע הציג בפניה מצג כוזב כי הוא מעוניין להינשא לה והם יקימו משפחה, ולתדהמתה, לאחר 11 שנות זוגיות התברר לה כי הנתבע נשוי לאחרת, וניהל חיי זוגיות מקבילים עם שתי נשים.

הצדדים וטענותיהם:

1. התובעת יהודייה ילידת, הנתבע חסר דתי יליד
2. לתובעת מנישואין קודמים בת ילידת
3. הצדדים הכירו בשנת 2000 בעת שעבדו יחד בחברת XXX, ולאחר תקופה של יחסי ידידות חלה ביניהם מערכת יחסים אינטימית.
4. בעת היכרותם היה כל אחד מהצדדים נשוי לצד ג' אחר.
5. התובעת התגרשה בשנת 2002 והנתבע התגרש בשנת 2001.
6. בתקופה שבין השנים 2010-2015, הנתבע עבד והתגורר בחו"ל (אוסטרליה, ארצות הברית וגרמניה) ולתקופות שונות, מעת לעת, הגיע לביקורים לישראל.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

7.

בכתב התביעה נטען כי התובעת התגרשה מבעלה, בין היתר, לשם הזוגיות שנרקמה בינה ובין הנתבע. נטען כי מערכת היחסים של הצדדים ידעה עליות ומורדות, ובשנת 2005 עברו הצדדים להתגורר יחד באופן קבוע ומחייב. נטען כי המעבר היה לאחר שהתחייב הנתבע להינשא לתובעת ולהביא עמה ילדים משותפים, והמשיך והצהיר הצהרותיו אלו משך כל התקופה בה ניהלו הצדדים מערכת יחסים. בשנת 2005 עברו הצדדים להתגורר תחת קורת גג אחת, והתובעת טענה כי כתנאי לכך - דרשה מהנתבע להציג לה ספח ת.ז. בו רשום כי הוא גרוש. נטען כי מעת שעברו הצדדים להתגורר יחדיו, הם הסכימו כי בכוונתם להתחתן "במועד שיתאים לכך במהלך חייהם".

התובעת טענה כי במהלך השנים, חרף שחלפו שנים רבות (10 שנים) מעת שהבטיח הנתבע כי יינשאו, ועל אף שלא נישאו, האמינה התובעת בתום לב ומתוך אהבה כי בכוונותיו והבטחותיו של הנתבע להינשא, פעלה על פי צו לבה ולא ייחסה חשיבות לממד הזמן. נוסף על כך נטען כי שגרת החיים והאילוצים הכתיבו פעמים רבות את מהלך חייהם של הצדדים. בין היתר, החליף הנתבע מקומות עבודה ושהה בחו"ל תקופות ממושכות לצרכי עבודתו. נטען כי הנתבע שהה במדינות שלא בהכרח מאפשרות נישואין אזרחיים בהליך פשוט (גרמניה, אוסטרליה וארה"ב).

כתב התביעה פירט חלק מהתכתבויות בין התובעת ובין הנתבע מהשנים 2009-2015 אשר התייחס לתיאום והתלבטות הצדדים אודות מקום עריכת חתונתם, מאחר ואינם יכולים להינשא בישראל. כך, בין היתר: בעת מגורי הנתבע באוסטרליה - האם להינשא באוסטרליה; נשקלה גם אפשרות להינשא על יאכטה בספרד או בפראג; בשנת 2014 נשקלה אפשרות להינשא בקפריסין, ובשנת 2015 נשקלה האפשרות להינשא בגרמניה.

נטען כי בפברואר 2015, כ- 10 שנים לאחר שעברו הצדדים להתגורר תחת קורת גג אחת, בעת ששהה הנתבע בגרמניה לצרכי עבודתו, התברר לתובעת לתדהמתה כי מאז 01.10.2004, משך כ- 11 שנים, נשוי הנתבע לאישה אחרת בשם ו' (להלן: "ו'"), מנהל חיי זוגיות כפולים וכי הוא אב באמצעות אישה אחרת שלא מגב' ו' (להלן: "האישה השלישית").

התובעת טענה כי היה ידוע לה שבשנת 2004, גב' ו' הרתה לנתבע ולכן נערכה "כביכול" מסיבת אירוסין אליה הוזמנו גם חבריהם ממקום העבודה המשותף. התובעת טענה כי הנתבע אמר לה שנישואיו לגב' ו' היו פיקטיביים והסתיימו עוד טרם החלו, וכל הקשר בינו ובין ו' נוגע ליילוד המשותף, אשר התברר כי נבע מאישה אחרת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

1 התובעת טענה כי עובדות אלו העמידו אותה, בגיל 41 שנים, בפני שוקת שבורה ללא סיכוי
2 ממשי או ריאלי להביא ילדים לעולם, ונגרמו לה נזקים ממוניים ובלתי ממוניים כבדים. נטען
3 כי במהלך הקשר, ולצורך החיים המשותפים, שכרה התובעת דירה גדולה יותר מדירתה
4 הקודמת על-מנת שתתאים לתא המשפחתי. נטען כי הצדדים התנהלו כיחידה כלכלית אחת,
5 ומימנו במשותף את הוצאות משק הבית המשותף ושכר הדירה ביחס להכנסותיהם.

6 עוד טענה התובעת כי אם היה ידוע לה שהנתבע נשוי לאחרת, לא הייתה קושרת גורלה
7 בגורלו ולא הייתה משקיעה את כל זמנה, מרצה ו-"השנים היפות" בקשר בינה ובין הנתבע
8 ועשתה כן בהסתמך על הבטחתו כי יינשאו ויביאו לעולם ילדים. נטען כי התובע ידע אודות
9 כמיהתה של התובעת להביא ילדים לעולם, וכי היא נשאת HPV (פפילומה), כך שאם הנגיף
10 יתפרץ - לא תוכל להרות שוב.

11 אשר לסעד המבוקש, נטען כי התובעת הסתמכה על מחויבותו של הנתבע "להתאחד עמה
12 בקשר נישואין, להקים עמה משפחה ולהביא ילדים משותפים". נטען כי מאחר והמצג
13 היה תרמית התובעת זכאית לפיצויים בגין נזק ממוני ולא ממוני – אובדן שנים, אובדן
14 האפשרות הממשית להביא ילדים נוספים לעולם, אובדן האפשרות להקים משפחה, עגמת
15 נפש ונזקים נפשיים. התובעת העמידה תביעתה על סך של 350,000 ₪.

16 **בכתב ההגנה נטען** כי מערכת היחסים בין הצדדים לא הייתה מחייבת אלא מדובר ברומן
17 מחוץ לנישואין, רומן ארוך ומתמשך שהיה מבוסס כל כולו על קשר מיני וביולוגי מזדמן
18 בלבד, ושתחילתו בעת שהצדדים היו נשואים לאחרים. נטען כי לתובעת היה ידוע היטב כי
19 הנתבע נשוי, ואין בכך שבתקופות מסוימות יחסיו של הנתבע עם אשתו היו מעורערים כדי
20 לשנות מכך. הנתבע טען כי התובעת לא השלימה עם החלטתו לסיים את הרומן ביניהם
21 ולתקן את מערכת יחסיו עם אשתו ו', ופנתה בחודש פברואר 2015 אל אשתו ו', תוך הצגת
22 מצב שווא שקרי של חוסר ידיעה אודות הנישואין, על-מנת להביא לגירושיו ולהשיבו אליה.
23 משמהלך זה כשל, הוגשה התביעה אשר כוללת גם עלילת שווא אודות הורות מאישה
24 שלישית – דבר של היה ולא נברא.

25 בכתב ההגנה הובאו חלק מהתכתבויות בין התובעת ובין הנתבע, מהם עולה כי שני הצדדים
26 התייחסו לקשר כאל קשר מיני בלבד והתנהלו במערכת יחסים פתוחה, והיה ידוע לתובעת
27 כי היא לא "האישה של חייו". נטען כי הצדדים לא היו בני-זוג, התובעת ידעה כי הנתבע
28 נשוי, ולא רק שלא ראתה עצמה ככולה למערכת היחסים עם הנתבע - אלא שהיא עצמה
29 ניהלה קשרים אינטימיים ורומנטיים עם גברים אחרים במקביל.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

- 1 הנתבע הכחיש כי הצדדים התגוררו יחדיו או ניהלו משק בית משותף, כן הכחיש כי הבטיח
- 2 לתובעת כי יינשאו או יביאו ילדים משותפים לעולם, וטען כי בחמש השנים שקדמו לכתב
- 3 התביעה - הוא מתגורר בחו"ל. כן נטען כי התובעת התגרשה מבעלה בשל אלימותו ולא
- 4 בשל הקשר בין הצדדים.
- 5 נטען כי הנתבע מתגורר עם אשתו ו' בעיר XXX מיום נישואיהם, ומנהל עמה משק בית
- 6 משותף. הנתבע אף צירף את ההזמנה לחתונתם (להבדיל מטענת התובעת בתביעתה כי
- 7 מדובר במסיבת אירוסין) וציין כי בחתונה נכחו חלק מצוות העובדים והמנהלים ב-XXX –
- 8 שהיה מקום העבודה בו עבדו הצדדים, והכחיש כי הבטיח או התחייב כלפי התובעת
- 9 להינשא או להביא ילדים לעולם.
- 10 הנתבע טען כי החל משנת 2012 החלה התובעת ללחוץ על הנתבע לעזוב את אשתו ו'.
- 11 הצדדים אמנם שוחחו על עתידם, אך המדובר היה במחשבות והתלבטויות, שיחות
- 12 ספורדיות של גבר ואישה אשר שוקלים המשך דרכם, ושלא הבשילו להתחייבות חוזית.
- 13 הנתבע צירף התכתבויות בין השנים מהם עולה כי לא הייתה כל גמירות דעת מצד מי
- 14 מהצדדים, וטען כי התובעת ניהלה קשרים רבים עם גברים אחרים במקביל – בין היתר ס',
- 15 ס', מ', א' ול' אשר התגורר עמה בדירתה, וציטט מהתכתבות בין הצדדים משנת 2013 שם
- 16 ציין כי אינו בוטח בה בגלל חוסר נאמנותה. כן טען כי בהמשך בתחילת 2015 חכך אמנם
- 17 בדעתו ושקל להתגרש מאשתו ו' ולהעלות את רמת הקשר בין הצדדים לזוגיות של נישואין
- 18 - אלא שבסופו של יום החליט להימנע מכך.
- 19 הנתבע טען כי התובעת אינה "אישה טיפשה ו/או חסרת הגיון ו/או השכלה" אלא
- 20 משכילה וערמומית, בעלת תואר ראשון במדעי המחשב, מפתחת תוכנה ובעלים של חברת
- 21 הזנק, וההתכתבויות שצורפו על-ידי התובעת לכתב תביעתה הן מגמתיות וחלקיות בלבד.
- 22 נוסף על כך נטען כי בית משפט זה נעדר סמכות עניינית לדון בתביעה שכן לא נטען בשום
- 23 שלב מטעם התובעת כי הצדדים היו "ידועים בציבור", נטען גם כי התובעת לא פיצלה את
- 24 סעדיה כדין, התביעה טורדנית וקנטרנית ומהווה ניצול לרעה של הליכי המשפט. בית
- 25 המשפט התבקש לדחות את התביעה.
- 26 בהחלטתי מיום 12.01.16, אשר ניתנה בבקשת הנתבע לסילוק על הסף, קבעתי כי התשובה
- 27 לשאלה האם עסקינן ברומן אם לאו - מצריכה שמיעת ראיות, ואין מקומה בבקשה לסילוק
- 28 על הסף. נוסף על כך ביקשתי הבהרת התובעת אשר להגדרתה המפורשת ליחסי הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

- 1 אשר לפיצול סעדים, נקבע כי התביעה היא לסעד מדיני הנזיקין בלבד ולא נכללו טענות
2 מתחום דיני החוזים. ראו החלטה משלימה מיום 11.02.2016.
- 3 עדויות ראשיות הוגשו בתצהירים. מטעם התובעת הוגשו: תצהירו של מר ע' א', בעלה של
4 אחיינית התובעת (סומן ת/1); תצהיר הגב' י' ע' – ק', חברתה של התובעת (סומן ת/2);
5 תצהיר עדות התובעת (סומן ת/3). מטעם הנתבע הוגשו: תצהיר מר א' ב' (סומן נ/1);
6 תצהיר מר ר' ק' (סומן נ/2); תצהיר א' הנתבע, הגב' ל' פ' (סומן נ/3); תצהיר חמתו של
7 הנתבע, גב' מ' ו' (סומן נ/4); תצהיר אשת הנתבע, גב' ו' ו' (סומן נ/5); תצהיר הנתבע (סומן
8 נ/6).
- 9 הואיל ובין הצדדים התגלתה מחלוקת אשר לאמינות ומהימנות הודעות דואר אלקטרוני
10 ששלח הנתבע מעבודתו בחברת XXX (בגרמניה) לחשבון Gmail של התובעת ביום
11 20.02.2015, הודעת דואר אלקטרוני ששלח הנתבע מעבודתו בחברת XXX (בגרמניה)
12 לחשבון HOTMAIL של אשתו גב' ו' מיום 23.02.2015 והודעת דואר אלקטרוני ששלח
13 הנתבע לתובעת ביום 23.02.2015 מחשבון Gmail לחשבון Gmail - הן לעניין תוכן, הן
14 לעניין תוספות / השמטות, הן לעניין מועד שליחתן והן לעניין מקור שליחתן -- מונה מר
15 לוינסון כמומחה מטעם בית המשפט.
- 16 המומחה הגיש חוות דעת נושאת תאריך 23.07.2015. על פי חוות הדעת, שתי הודעות
17 הדואר האלקטרוני ששלחו משרתי חברת XXX בגרמניה, נמצאו מקוריות ולא נערך בהן כל
18 שינוי, עריכה תוספת או השמטה. אשר להודעה מיום 23.02.2015 שנשלחה והוחלפה בין
19 שני משתמשי חשבונות GMAIL, נכתב בחוות הדעת כי היא מוצפנת ואינה ניתנת להמרה
20 לצורך הבדיקה ולכן איכות הבדיקה נמוכה ולא ניתן לדעת בוודאות מוחלטת, המגובה
21 בחתימה דיגיטלית חד-ערכית, כי הטקסט הכתוב נאמן למקור. יחד עם זאת ציין המומחה
22 כי לדעתו הטקסט אותנטי ולא נמצא סימן או רבב שיכול להעיד על עריכה, שינוי או
23 השמטה. ראו גם תשובותיו לשאלת הבהרה שנשלחו ביום 21.08.2017 שם, במענה לשאלה
24 מספר 1 מטעם התובעת, ציין כי הטקסט המופיע בגוף ההודעה הנ"ל אותנטי וכולל שורה
25 אחת בלבד שמסתיימת בארבעה סימני שאלה.
- 26 המומחה לא זומן לחקירה. 12.
- 27 הצדדים ועדיהם נחקרו, והוגשו סיכומים בכתב.
- 28

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

דיון והכרעה:

האם הצדדים היו ידועים בציבור.

13. ההכרה המשפטית בבני-זוג כ-"ידועים בציבור" נועדה להשוות את מעמדם של בני-זוג החיים יחד כנשואים, למעמדם של בני זוג נשואים.

14. שני יסודות מצברים לשם הכרה בקשר של "ידועים בציבור" – הראשון, חיי משפחה, והשני ניהול משק בית משותף. על פי ההלכה הפסוקה, המבחן הוא מבחן כפול ומשולב שמטרתו איתור אורח חיים שדומה במהותו לאורח חיים של זוג נשוי; ידועים בציבור משמעו: ידוע בציבור כבעלה וידועה בציבור כאשתו. ראו ע"מ(חי) 264/05 פלונית נ' אלמוני, מיום 04.05.2006. נקבע כי שאלת קיומם של תנאים אלה מן הראוי שתיבחן על פי קריטריונים סובייקטיביים. כלומר כיצד ראו בני-הזוג עצמם את מערכת היחסים ביניהם. ראו: ע"א 107/87 אלון נ' מנדלסון, פד"י מג(1) 431; ע"א 79/83 היועמ"ש לממשלה נ' סוזן שוקרון, פ"ד לט(2) 690, 693.

התנאי של "חיי משפחה" - פורש כחיים אינטימיים, כמו בעל ואישה, אשר מושתתים על יחס של אהבה, מסירות ונאמנות המראה שהם קשרו את גורלם זו בזו, אורח חיים קבוע, דאגה זה לזו, הבטחת שלומם ובריאותם של השני. ראו ע"א 235/72 בירנבאום נ' עזבון לוי, פ"ד כז(1) 645 וכן בג"צ 4178/04 פלוני נ' ביה"ד הגדול לערעורים, סב(1) 235.

התנאי של "ניהול משק בית משותף" – פורש כניהול חיי משפחה משותפים, כמקובל בין בעל ואישה הדבקים זו בזו. שיתוף במקום המגורים (במרבית המקרים), שיתוף בפעולות יומיום, כאשר כל אחד מבני הזוג תורם את חלקו כפי יכולתו. לא שיתוף מתוך צורך אישי או נוחות או כדאיות כספית או סידור עניני, אלא כפועל יוצא טבעי מחיי משפחה. ראו ע"א 621/69 נסיס נ' יוסטר, כד(1) 617, 619 וכן ע"א 79/83 היועמ"ש נ' שוקרון, שאוזכר לעיל.

15. הכרה בבני זוג כידועים בציבור משליכה על זכויותיהם וחובותיהם של בני זוג במגוון נושאים – הן במישור היחסים הפנימיים ביניהם, והן במישור היחסים החיצוניים. ראו יהורם שקד בתמ"ש (ת"א) 43344-06-11 א' נ' צ', מיום 15.08.13.

16. לא כל קשר שהוא בבחינת קשר רציני ולא "רומן סתם" עדיין אינו הופך את הקשר לקשר של ידועים בציבור. יש לבחון האם הגיעו הצדדים לכלל גמירות דעת של שותפות גורל. בתמ"ש (ת"א) 5028-05-16 ק.ש נ' ע.א.פ מיום 08.06.17 מביא השופט ארז שני את הדברים שנפסקו בע"א 6434/00 דנינו נ' מנע, נו(3) 683 מיום 14.03.2002 וכותב:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

"ההגדרה הקולעת מכל צריכה לנבוע מאשר קבע בית המשפט העליון בע"א 6434/00 דנינו נ' מנע, נו(3) 683 (פמ"מ – 14/3/2002), לאמור כי הצדדים התכוונו לקשור גורלם זה בזה ואם תרצה יש להוכיח כי הצדדים התכוונו להקים משפחה ולא הסתפקו בכוונה לחיות לעת עתה זה לצד זה עד שיחליטו אם להתקדם לכיוון של "משפחה" או של פרידה, כמו גם השארת המצב הקיים".

ונאמר גם כי החלטה שמקבלים שניים היכולים להינשא, שלא להינשא, מצביעה לכאורה על כי מדובר במי שהסכימו שלא ליטול על עצמם את אותן מחויבויות שיש לבעל ואישה. ראו ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי נא(1) 337 מיום 06.07.1997.

17. לתמיכה בטענה התובעת כי הצדדים ניהלו קשר קרוב והדוק משך שנים, חיו תחת קורת גג אחת, קיימו יחסים אינטימיים, ניהלו משק בית משותף, דנו במשך מספר שנים בחתונתם, והביעו באופן הדדי רצון להביא יחד ילד לעולם, הציגה התובעת התכתבויות שהוחלפו בינה ובין הנתבע.

כך למשל ביום 09.02.2012, בעת שהות הנתבע באוסטרליה הצדדים מתכתבים אודות עריכת חתונתם באוסטרליה. עמוד 22 לתיק מוצגי התובעת. וכך נכתב שם:

"הנתבע: X (כינוי חיבה – ה.ג.ש.) אם אני אשהה יותר מידי, אני רוצה להתחתן כאן...אני חושב זה חוקי...יש לי PR - permanent residence. גם אם תקבלי PR. התובעת: X אתה יודע אני לא נגד(-):-) אפילו בלי PR (-:-). אז תברר הכל, איזה מסמכים צריך? כנראה, תעודות גירושים שלנו צריך לתרגם לאנגלית? נשיקה הנתבע: "אוקיי".

מספר ימים אחר כך, ביום 15.02.2012 בעת שהות הנתבע באוסטרליה, מתכתבים הצדדים שוב אודות עריכת חתונה והבאת ילד משותף. עמוד 56-58 לתיק מוצגי התובעת:

"התובעת: אוקיי X. איך העבודה? הסתכלת? X אתה בטוח תחזור לישראל? אני עכשיו עדיין בודקת כרטיסים אולי ימצאו יותר זולים הנתבע: כן X, בטוח... יש לי המון דברים שם, את למשל (: אבא חולה, אמא, סבתא... הכל שם בכל מקרה אני רוצה אותך לידי... אם יהיה צורך לעזוב את הארץ – אז את איתי אם נתחתן יהיה לך permanent residence באוסטרליה, זה כמו אזרחות התובעת: X, X (בת התובעת-ה.ג.ש.) לא תרצה לעזוב. בלעדיי אני לא יכולה (: עד שהיא תגיע לגיל 18 לפחות. בגלל זה רציתי לנסוע איתה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

כדי שיופיע לה חשק.
אני עוד רוצה ללדת ילדים. עכשיו כי אחר כך אני חושבת שכבר לא
אוכל. אני צריכה אותך לידי
הנתבע: X אנחנו נשכנע את X, כאן זה פשוט גן עדן לילדים. תבואי
ותראי בעצמך
ואת הילד נוכל לעשות
בנתיים לא צריך לקחת אותה אני רוצה איתך למצות את הזמן
המקסימלי. נעשה המון תמונות ונספר לה. אני חושב שגם י' (אביה
של X – ה.ג.ש.) ירצה
אנחנו שנינו פה נרוויח יותר מאשר בארץ ולא מסוכן כאן
X, גם אני צריך אותך לידי
התובעת: טוב, אני אגיע ונדבר, X
הנתבע: אוקיי
התובעת: באסה :-)
הנתבע: מה באסה?
התובעת: X הזמן שלי אזל... אני צריכה ללדת עכשיו אתה מבין?
לא ידוע עוד כמה זמן יהיה לי רחם
הנסיעה שלך כל כך לא מתאימה
הנתבע: X נו איך את רוצה להרות ממני מרחוק? תבואי ונתקן את זה
התובעת: באסה, י' לא רוצה באופן מוחלט
הנתבע: כשיפלו טילים בארץ הוא יסכים
איך את יודעת? שאלת אותו תוך 5 דקות?
התובעת: X אתה אמרת לי שזה לחודשיים! איך אתה לא מתבייש!!
לא עלתה לי אפילו מחשבה שזה לתמיד
הנתבע: אני לא אומר שאעזוב לאוסטרליה, אני רק אומר שיש הבדל
בין אוסטרליה וישראל כמו בין ישראל ורוסיה..."

בהתכתבות אחרת מיום 04.07.2013 כאשר שוהה הנתבע באוסטרליה, עולה האפשרות
להינשא על יאכטה באזור ספרד או פראג. ראו עמודים 31-35 למוצג ג בתיק מוצגי התובעת
כפי שמובא להלן בסעיף 47 לפסק הדין.

18. נוסף על כך התובעת מונה בסיכומיה את "סממני המשפחה":

- א. "עיתון משפחתי" שעשתה בת התובעת בשנת 2009-2010 שם מספרת על הנתבע
ועל טיול המשותף שערכה עמו ועם הכלב החדש של המשפחה.
- ב. חתימת הנתבע כערב על הסכם השכירות של הדירה (עמוד 27 שורות 29-36).
- ג. ציוד הספורט של הנתבע – מצנח רחיפה וגלשן נכללו בביטוח הדירה של התובעת
(עמוד 27 שורות 26-28).
- ד. חשבון בנק שנפתח לצרכי השקעה וסכומים שונים שהעביר הנתבע לחשבון
התובעת כתמיכה כלכלית.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

- ה. התכתבויות וראיות כגון: הודעת תזכורת להשאיר כסף למנקה (עמודים 71-72) לתיק התובעת); הודעה בעניין רכישת אוכל ובישול (עמודים 79-80 לתיק מוצגי התובעת); תמונות מחגיגת יום ההולדת של התובעת יחד עם משפחתה ועם הנתבע (נספח ט' לתצהיר התובעת ת/3); תמונות מחגיגת ראש השנה הלועזי בשנת 2010 בבית הוריו של הנתבע (נספח י' לתצהיר התובעת ת/3); תמונות משותפות של הצדדים מטיול בסנטוריני בשנת 2007 ותמונות מאוסטרליה בשנת 2012; מסרונים בהם מתאמים הצדדים הליכה משותפת לחדר הכושר שנמצא סמוך לדירתה של התובעת בעיר XXX (עמודים 75-76 לתיק מוצגי התובעת); תדפיסי נוכחות חופפים של השניים בחדר הכושר שסמוך לדירתה של התובעת בעיר XXX (נספח טו לתצהיר התובעת ת/3); תמונות של הנתבע בדירתה של התובעת וכן תמונות של חפציו האישיים של הנתבע (נספח ח לתצהיר התובעת ת/3).
- ו. קשרי התובעת עם משפחת הנתבע: הצעתה ללוות את אביו של הנתבע בטיפולו ההקרנות שעבר (עמודים 47-48 לתיק מוצגי התובעת); הצעתה ללכת לבית הוריו של הנתבע ליום הולדתו ה-80 של אביו (התכתבות מיום 7.2.12, עמודים 38-39 לתיק מוצגי התובעת).
- ז. עדות הגב' י' ע' ק', חברתה של התובעת משך כ-20 שנה, אשר הצהירה בתצהירה ת/2 כי הכירה את הנתבע כ-10 שנים כבן זוגה של התובעת, והייתה בדירתם המשותפת בה גרו יחד.
- ח. מר ע' א', בעלה של אחיינית התובעת, אשר הצהיר בתצהירו ת/1 כי הכיר את הצדדים כבני זוג הדוקים וצמודים במשך כ-7-8 שנים עד לסוף שנת 2014. עוד הצהיר כי הצדדים נכחו באירועים משפחתיים אשר נחגגו לעיתים בביתם המשותף של הצדדים, והם היו בני זוג אשר קשרו את גורלם יחדיו.
- ט. הודעת דואר אלקטרוני מיום 23.02.15 ששלח הנתבע לאשתו ו' עם העתק לתובעת, לאחר האירוע מיום 19.02.2015, בה כתב כי הוא מודה כי היה בקשר עם התובעת במשך יותר מ-15 שנים, חי עמה בארץ במהלך חמש השנים האחרונות והוא מתכנן להתחתן עמה.
- מפאת חשיבותה, להלן נוסח ההודעה במלואה (עמוד 2 למוצג ג בתיק מוצגי התובעת) (טעויות במקור):

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

"Recent of my last email

1. don't come to Germany.
2. I was in a relation with X for more than 15 years.
3. I m planning to marry her that's why we need to undo our status legally.
4. Please stop bugging her with email because its me who decides.
5. I beem leaving with her in Israel for last 5 years I think that pretty much it".

כפי שפרטתי לעיל בסעיף 11 המומחה בחוות דעתו שלל את טענת הנתבע כי הדואר האלקטרוני הנ"ל לא נשלח על ידו כניסוחו ושלל בסבירות גבוהה אפשרות לפצחנות (האקינג). ראו חוות דעת המומחה מיום 23.7.17.

19. **מנגד, הכחיש הנתבע את הטענה כי הצדדים קיימו חי משפחה.** בחקירתו הנגדית, בעמוד 23 שורה 20 לפרוטוקול, העיד: "היה לי קשר איתה 15 שנה", ובהמשך, בשורות 30-31, המשיך והעיד: "היו לי רגשות כלפיה. הקשר שלנו היה 15 שנה, היא הייתה חברה טובה שלי, לא היו לי חברים בחיים". הנתבע עמד על הטענה כי מרכז חייו היה בעיר XXX יחד עם אשתו ו', שם ניהלו משק בית משותף ככל זוג נשוי אחר. להוכחת טענתו, הפנה הנתבע לראיות כדלקמן:

א. מסמכים מעיריית XXX שנשלחו לביתו בעיר XXX, תחילה לדירה שכורה סמוך לדירת הוריה של ו', ובהמשך לבית הוריה של ו', שם התגורר עם אשתו ו'. **נספח 4/ בתיק מוצגי הנתבע.**

ב. תשלום חשבון החשמל לבית הוריה של ו' אשר שילם הנתבע. **נספח 15/ בתיק מוצגי הנתבע.**

ג. תדפיס כרטיס אשראי המעיד על רכישות בעיר XXX וסמוך לה, **נספח 14/ בתיק מוצגי הנתבע.**

ד. תשלום חד-פעמי שהעביר הנתבע לתובעת כהחזר הלוואה שנטל ממנה בשעתו לרכישת אופנוע, ותשלומים נוספים אשר הושבו בגין הלוואות שנטל לרכישת מנצח רחיפה (ראו עמוד 33 שורות 26-27), להבדיל מטענת התובעת כי היה מדובר בתשלום לתמיכה כלכלית. הנתבע חזר על הטענה כי מדובר בהחזרי הלוואות גם ביחס לתשלומים אחרים שהעביר לתובעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

ה. הסכמי שכירות של כלי-רכב על שמו בעת שהותו בישראל, וזאת במענה לטענת התובעת כי כלי-הרכב שלה נרכש במשותף. **נספח נ/20 בתיק מוצגי הנתבע.**

ו. הודעות ששלחה התובעת באמצעי מדיה שונים לנתבע ובפרט הודעה מיום 27.09.2013 בתוכנת מסרים של הרשת החברתית פייסבוק, שם כתבה לנתבע כי במשך 7 שנים היו בין השניים רק יחסי מין ולא קשר מחייב.

עמוד 10 לנספח נ/1 בתיק מוצגי הנתבע. שם:

"מותק, אני מבינה הכל ואתה צודק, אבל התגובה שלך נוראית... נאלצתי להשלים עם הרבה יותר!! אם אתה זוכר, בדיוק כשהתגרשתי בגללך, החלטת לנטוש אותי, התחננתי שלא תעזוב אותי. הסכמתי ליחסים פתוחים, ואתה התחננת והולדת ילד עם אישה אחרת. אחר כך אמרת שאתה מאוהב במ' ואתה נמצא איתי רק בגלל שהיא לא נותנת לך, דפקת אותי במשך 7 שנים מבלי לתת לי שום דבר נוסף, בלי להכיר לי את ההורים או לגור איתי, וכששכרתי דירה יקרה, עזבת לאוסטרליה, בטענה שקרית שזו נסיעת עבודה ל3 חודשים... ואני סלחתי לך, וכאן – נפלתי בגלל שטות, הרגשתי את טעם החופש בגלל הכותרת "ניסוי מיני" (אליו אתה דרבנת אותי) ואתה מוחק הכל במקום לנסות ולשכוח?? בקשר להפסקת התקשורת עם מי שרוצה אותי, אני מתקשרת עם גברים רבים, הרוב עם סטרטאפ, ורובם רוצים בי. רצית לבודד אותי מהם? אתה לא רואה שאני לא שוכבת עם אף אחד מהם – א' היה אלמוני לפעם אחת-פעמיים, לא ברור?

וגם תשובת התובעת בחקירתה בעמוד 19 שורות 13-16, שם העידה כי הודעת הדואר האלקטרוני הנ"ל מתייחסת לשנים 2002 ועד 2009, ועדותה בהמשך בעמוד 20 שורות 5-14, כי הקשר "התמסד" לאחר מכן, החל משנת 2011 ועד לשנת 2015:

"וגם X בין שנת 2011 עד 2013 כל חודש העביר לי כסף לחשון, 5,000, 4,000, 6,000. אנחנו הצגנו את זה לבית המשפט, יש לי את זה. הקשר שלנו הת(מ)ייסד ממש בין 2011 ל-2015 וזה הזמנים שכל חודש הוא העביר כספים. גם רואים מההתכתבויות "X" את מביאה כסף למנקה, היא יושבת פה ומחכה" "למה עשית סתימה בבית", "הגלשן שלי בשמש, בבקשה תוציאי את החליפת גלישה שלי". גם כשבא שמאי להעריך תחולת דירה לביטול, מופיע הגלשן ומצנח רחיפה כתכולה. איזה בן אדם שלא גר בדירה מחזיק אצלי ציוד ספורט שלו שהוא עושה כמה פעמים בשבוע?

הנתבע הפנה גם לתכתובת דואר אלקטרוני מיום 17.04.2015, **עמוד 25 במוצג נ/1 בתיק מוצגי הנתבע**, שם כותבת התובעת כי דרישתה היא כי הם יגורו יחד, מאחר ובמשך 15 שנים הם לא גרו יחדיו והנתבע הגיע והלך כרצונו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

- 1 ז. על כך שהסכם השכירות היחיד שהוצג, משנת 2011, חתום ערב נוסף על הנתבע.
2 הסכם השכירות סומן מוצג ת/ 5.
- 3 ח. כי חשבון הבנק המשותף הוא למעשה חשבון השקעות משותף ולא חשבון לניהול
4 משק בית משותף כפי שאישרה התובעת בעדותה בעמוד 20 שורות 18-22.
- 5 ט. לכך שזמני אימון חופפים בחדר כושר ואימון באותו חדר כושר אינם מעידים על
6 חיי משפחה.
- 7 י. הסיוע שסייעה התובעת להורי הנתבע בעת שהתגורר בחו"ל, ניתן כעזרה חברית
8 עליה הוא מודה לתובעת, ותו לא. עדותו בעמוד 27 שורות 4-9.
- 9 יא. אשר לחגיגת החגים בבית הוריו של הנתבע – המדובר בחג בודד אחד, נובי גוד
10 ("השנה החדשה"). ראו עדות אם הנתבע בעמוד 14 שורה 19, ולשאלה כיצד
11 הוצגה התובעת לפני הוריו – השיב כי הוצגה בתור ידידה, אבל אמו חשדה אחרת,
12 והיא לא אהבה איך התנהג כלפי נשים. עמוד 27 שורות 8-11.
- 13 יב. התובעת נמנעה מלהביא עדים מקרב משפחתה הקרובה, ועדות העדים שהביאה,
14 אין לה כל משקל.
- 15 20. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, ובראיות שהוכחו בפניי, מצאתי כי התשובה לשאלה האם
16 ניתן לקבוע כי לאור הנסיבות דנן יש מקום להכיר בצדדים כידועים בציבור היא שלילית.
17 הנטל להוכיח את הטענה מוטל על כתפי התובעת והיא לא עמדה בו.
- 18 במהלך העדויות חזרה בה התובעת מטענתה לחיי זוגיות של 10 שנים, וצמצמה טענותיה
19 לתקופה שתחילת בשנת 2011. אלא שגם לתקופה המאוחרת לשנת 2011, בפרט כאשר עוד
20 התברר במהלך העדויות כי במשך החמש שנים שקדמו לתביעה, היינו משנת 2011 לערך,
21 התגורר הנתבע מרבית התקופה מחוץ לישראל - ושם היה מרכז חייו (אוסטרליה 1.5 שנים,
22 ארה"ב כשנה, וגרמניה. ראו עמוד 11 למוצג נ/1 בתיק מוצגי הנתבע) – לא עלה בידי
23 התובעת להוכיח טענותיה. לא הוכח כי הצדדים הגיעו לכלל גמירות דעת של שותפות גורל.
- 24 21. אמנם לא קיימת מתכונת אחת או קריטריונים מדויקים למונח "חיי משפחה", יש בראש
25 ובראשונה לבחון כיצד הגדירו עצמם הצדדים, כיצד הם עצמם ראו את מערכת היחסים
26 ביניהם ומה הייתה התפיסה הסובייקטיבית שלהם.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

22.

מהתכתובת בין הצדדים שהוצגה מהתקופה הרלוונטית, כפי שהובאה בפני, עלה כי הצדדים לא ניהלו חיי משפחה – גם לא לאחר שנת 2011, וגם אם בתקופה זו עלה נושא נישואין, חתונה או ילד משותף – הדברים עלו וירדו באופן שלא חייב את מי מהצדדים.

אפנה ללשונה של התובעת במכתב דואר אלקטרוני מיום 17.04.2015, שם כותבת התובעת לנתבע כי לא התגוררו יחדיו והנתבע הגיע והלך כרצונו. ראו עמוד 25 למוצג נ/1 בתיק מוצגי הנתבע. וכך כותבת התובעת שם:

OK. טוב שהבהרת. אני משום מה חשבתי שחוסר רצון להביא ילד נותר בעבר. אז כביכול הכל מובן. עבורי הרצון לבנות איתי משפחה מהווה גילוי אהבה של גבר בתוך הסוציוס. והרצון ללדת ילד – אהבה ברמה הגנטית. זה שאתה מעריך אותי כמאהבת – אינו אהבה. בקשר לדירה דרישתי היא שנגור יחד. תוך 15 שנות יחסים אף פעם לא התגוררנו יחד, רק הגעת והלכת כרצונך. פירוש הדבר שאיכויותי האחרות לא עוררו אצלך התלהבות, למרות שאני אם טובה ויש לי גנים טובים. אז מוטב שנסיים בכך – אם אתה לא רוצה ילד ממני – זה פגע וזאת לא אהבה.

תבוא כמה שיותר מהר בשביל הדברים. אני לא רוצה לראות אותך יותר. חבל שהגעת לישראל. איך יכולת לבחור בה?? אני יפה וחכמה יותר ויש לי פי 100 יותר כסף. הייתי יכולה לפרנס אותך ואתה היית עוסק רק באקסטרים שלך".

אפנה גם להודעה ברשת החברתית "פייסבוק" מיום 27.09.2013, שצוטטה לעיל בסעיף 19(ו). עמוד 10 לנספח נ/1 בתיק מוצגי הנתבע, שם כתבה התובעת לנתבע כי במשך 7 שנים מערכת היחסים הייתה קשר לא מחייב ולאחר מכן בשנת 2013 הנתבע עזב לאוסטרליה. מאוסטרליה הנתבע עבר לעבוד ולהתגורר בארה"ב – והצדדים שוב לא ניהלו חיי משפחה ואחר כך העתיק מקום מגוריו ועבודתו לגרמניה.

וגם לכך שבמענה לשאלות בית המשפט, התובעת עצמה לא הגדירה את היחסים כיחסי משפחה, אישרה כי הנתבע היה נוסע וחוזר ולן אצלה לפרקים, אך היא לא ידעה פרטים מהותיים על חייו ואף לא היכן שהה והתגורר כאשר לא היה בדירתה:

ש". הכרתם ב-2000 ועד 2005 משתמע מעדותך, איך ראית את היחסים?

ת. עד 2002 התראינו כמאהבים, מ-2002 אחרי שהתגרשתי עברתי לגור עם בתי וX היה בא אליי פעמיים בשבוע, שלוש, ואז נשאר, ואז נפרדנו... מת? ש.

ת. ב-2004 נפרדנו בגלל החתונה שלו. ש. ועדיין עבדתם באותה חברה והוא הציג את ו' ככלתו...

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

- 1 ת. זה היה מאוד קשה, לקחתי חופש מהעבודה... ואז אחרי כמה
2 שבועות התחלנו שוב לדבר ואחרי חודש שוב התקרבונו
3 ואחרי חודשיים הוא כבר רצה לחזור אליי. זה ב-2004 או
4 2005. אולי החתונה שלו הייתה בסוף השנה וזה התגלגל ל-
5 2005.
6 ו. ואז מה קרה? הוא כבר נסע 5 שנים אחר כך לאוסטרליה.
7 ת. במשך השנים האלה היחסים השתפרו.
8 ו. אבל לא גרתי יחד אז, הוא גר עם ו'.
9 ת. הוא היה מגיע במהלך השבוע כמעט כל יום. היה נוסע
10 ליומיים לבקר את ההורים וחוזר אליי.
11 ו. הם התחתנו כי היא הייתה בהריון. לא שאלת מה נולד, מתי?
12 ת. שאלתי. הוא אמר שנולד בן.
13 ו. לא שאלת איך קוראים לו, לאן אתה לוקח אותו?
14 ת. זה היה נושא אפל. הוא לא רצה לדבר על זה, הוא ביקש
15 שלא אדבר על זה. אני לא משתתף בגידול הילד, בהשכלה,
16 בחינוך... לא רוצה לדעת עליו. אז תהיתי איך הוא משלם
17 לו, ראיתי חשבוניות מ-XX על חשמל, שאלתי מה זה. הוא
18 אמר שהוא משתדל לשלם חשבוניות ב-XX כי הוא משלם מסים
19 וגם עוזר לבחורה המסכנה שנולד לו ממנה ילד. הוא רצה
20 לפחות לעזור לה כלכלית. ככה הוא הסביר את זה.
21 ו. אז חשבת שהוא אצל ההורים שלו כשהוא לא אצלך?
22 ת. אחרי שהכל התגלה גיליתי שהיא גרה כל הזמן עם ההורים
23 שלה, אז איך הוא יכול היה לגור איתה כשהיא אצל הוריה?
24 יש להם דירת שלושה חדרים. זה התגלגל עם הזמן לחיים
25 משותפים בינינו.
26 ו. איך זה יכול להיות יחסים רציניים אם הוא נוסע לעבוד
27 באוסטרליה?
28 ת. הוא היה באוסטרליה רק 8 חודשים וחודש אחד אני הייתי
29 שם, והוא חזר אליי אחרי זה.
30 ו. למה לא קמת והלכת?
31 ת. ניסיתי. הוא כל הזמן משך אותי בחזרה. האמנתי לו. הפעם
32 הוא אוהב אותי, כל פעם ההבטחות היו יותר גדולות, ראיתי
33 טבעת, הוא הפסיק להשתמש בקונדום, הוא התנהג כמו גבר
34 שרוצה משפחה. הציווד שלו אצלי, אין שום סיבה... ציווד
35 לגלישה זה כל הציווד שלו. חצי ארון היה שלו כל השנים."
36
37 23. לאמור יש להוסיף התובעת לא טמנה ידה בצלחת, ובמהלך השנים נשוא ההליך ניהלה
38 התובעת גם קשרים רומנטיים עם אחרים. ראו התכתבות מיום 02.10.2009, שם כותבת כי
39 את הרומנים של הנתבע "איזנה" בשלה. **עמודים 1-3 לנספח נ/1 בתיק מוצגי הנתבע.**
40 גם בחקירתה בעמוד 18 שורות 32-33 אישרה מערכת יחסים עם צד ג' בשם ס' אשר
41 הופסקה, לטענת התובעת, מאחר והנתבע אמר שהוא רוצה להתחתן עמה. ראו גם הודעת
42 דואר אלקטרוני מיום 20.02.2015 ששלחה התובעת לגב' ו', **עמוד 15 במוצג נ/1 בתיק**
43 **מוצגי הנתבע.** שם כותבת התובעת לגב' ו' :
44 "אף פעם לא מאוחר לבלות:"
45 ואת לא ...? ס' אף פעם לא גרם לי לנאמנות".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

24. אין די בקיום יחסים אינטימיים, גם אם הם כוללים דאגה וסיוע הדדי - כגון סיוע שהעניקה התובעת להורי הנתבע בעת שהתגורר הנתבע בחו"ל, או סיוע הנתבע לתובעת בשנת 2014 לאחר ששברה את ידה (ראו עמוד 23 שורות 13-16) כדי למלא את התנאי – "חיי משפחה" ו-"קשירת גורל".
25. כאשר מועלית טענה של חיי משפחה לאורך שנים, קשה להלום כי לא יהיו בידי הטוען לכך ראיות ממשיות לחיי משפחה, שיתוף וקשירת גורל. גם אם התקופה שנטענה בכתב התביעה הייתה 10 שנים, צומצמה לאחר מכן לתקופה של כחמש שנים, 2011-2015.
- התובעת לא הציגה די ראיות לחיי משפחה וקשירת גורל ולא עמדה בנטל להוכיח את התנאי חיי משפחה: ה-"עיתון המשפחתי" שבתה הקטינה של התובעת ציירה, הרי שקטינה בת 9-10 מציירת מדמונה ואינה יכולה להגדיר את יחסי המבוגרים סביבה, בגיל 10 חבר הוא חבר, מה גם שהתובעת חזרה בה מהטענה כי בתקופה זו היה קשר מחייב בין הצדדים, וצמצמה טענותיה לתקופה שתחילתה בשנת 2011; ערבותו של הנתבע על הסכם שכירות, כאשר על ההסכם חתום ערב נוסף גם היא אין בה כדי להצביע על יחסי משפחה להבדיל מחברות וכך גם הותרת ציוד ספורט בו הנתבע עושה שימוש – מצנח רחיפה וגלשן, בדירת התובעת כאשר הנתבע הרי מתגורר בחו"ל – אינו מעיד על חיי משפחה ויכול להתקבל גם בין חברים, וכך גם סיוע להורים חולים ופתיחת חשבון השקעות.
26. נוסף על כך, בחינת עדויות העדים, אשר הובאו על-ידי התובעת, לא הייתה קוהרנטית ומהימנה. בעלה של האחיינית מר ע' א' לא זכר אילו חגים חגגו (עמוד 11 שורות 21-22) ולא ידע להשיב לשאלה כיצד ייתכן שלא שוחח על העובדה שלא הגיע להעיד עם אשתו, קרובת התובעת. העדה הנוספת, גב' י' ע'-ק', לא יכלה להעיד כי הצדדים אכן ניהלו משק בית משותף. כל שיכלה להעיד היה כי הדירה ב-XXXX הייתה דירתם המשותפת של הצדדים וכי הם גרו ביחד שם – ראו עמוד 15 שורות 3-4. כאשר נשאלה העדה מדוע אף קרוב משפחה של התובעת לא בא להעיד לטובתה, השיבה כי ההורים שלה אינם בחיים. עדות זו היא בסתירה לעדות התובעת כי הוריה ואחותה מכירים את הנתבע אך נמנעה להביאם כי לא רצתה להטרידם – ראו עמוד 22 שורות 18-27.
27. מקובלת עלי טענת הנתבע כי היה על התובעת לזמן עדים נוספים, קרובים, אשר יכלו להעיד כיצד ראו הצדדים את מערכת היחסים ביניהם - והיא לא עשתה כן. היעדר עדויות מצד בני משפחה הקרובה של התובעת פועלת לחובת התובעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

- 1 הלכה פסוקה היא כי כאשר בעל דין נמנע מלהציג ראיה או להביא עד, יש להניח כי המדובר
2 בראיה או עדות הפועלת לרעה ותשמש כנגדו. ראו ע"א 465/88 הבנק למימון מסחר בע"מ
3 נ' סלימה מתיתיהו ואח', פד"י מה(4) 651, ע"א 795/99 פרנסואה נ' פוזיל פד"י נ"ד(3)
4 107. כלל זה חל, על אחת כמה וכמה כאן, כאשר מדובר בעדויות של קרובי משפחה קרובים
5 שהם בשליטת בעל הדין, והם לא הובאו לעדות.
- 6 28. באיזון הכולל בין ראיות שני הצדדים והנטל שמוטל על כתפי התובעת, הגעתי לכלל מסקנה
7 כי לנתבע לא הייתה אותה גמירות דעת של שותפות גורל שהייתה לתובעת. הרושם הוא
8 שבכל רגע נתון נשמרה מערכת היחסים בין הצדדים כמוכנה ל-"פירוק מהיר". די אם אפנה
9 לכך שהנתבע היה נשוי (ואין זה משנה לעניין זה האם ידעה התובעת כי הוא נשוי או לא)
10 לכך שהתובעת אישרה כי קיימה קשר עם גבר אחר, וגם מעבר הנתבע להתגורר בכל פעם
11 במדינה אחרת, ללא קשר לתובעת או בתיאום עמה.
- 12 29. כאשר בוחנים קיומה של גמירות דעת לקשירת גורל לצורך ההכרעה בשאלה האם הצדדים
13 היו ידועים בציבור, נושא של הסכמת הצדדים לנסות ולהביא ילד לעולם היא חשובה
14 ומכרעת. התובעת לא הוכיחה גם עניין זה והנטל לא הורם.
- 15 לתובעת ילדה מנישואיה הקודמים, ובצד התכתובת בשנת 2012 לנתבע כי היא רוצה ילדים
16 וזמנה אוזל מפאת גילה – היא העידה כי לאחר מכן שינתה דעתה ולא תכננה להרות לפני
17 שנת 2014, ואף להמתין מעבר לכך. ראו עמוד 25 שורות 8-24, שם העידה כי רצתה ללדת
18 בגיל 41 (היינו 2014) והייתה מוכנה לחכות ורק לאחר הפרדה בביקור במרפאת פוריות
19 התברר לה שהזמן אינו מאפשר להמשיך להמתין עם הריונה:
- 20 ש" אני מפנה לעמוד 26 באותו מוצג. ב-19.4.15 את כותבת לא
21 שמבחינתך העבודה שלך יותר חשובה מלהביא ילד, ואת
22 רוצה לסיים את הסטרט אפ ורק אחר כך להביא ילד. נכון?
23 (מעיינת). רציתי להתחיל לעשות ילד בגיל 41.
24 ש. את אומרת שאפשר לחכות, לגמור את הסטרט אפ. באותה
25 התכתבות את אומרת לו שאם הוא יתגרש מו' את גם מוכנה
26 להמתין שנתיים עד שתתחילו להביא ילד. אז יוצא שבניגוד
27 לטענותיך לא היית בלחץ להביא ילד, גם ב-2015 היית
28 מוכנה להמתין שנתיים.
29 ת. המכתב הזה נכתב לפני התביעה ולפני שהלכתי לבדיקות
30 אצל רופא פוריות. התברר שאני לא צודקת ולא יכולה
31 לחכות שנתיים וצריכה להתחיל מיד וזה לא ידעתי
32 כשכתבתי את המכתב.
33 ש. את כותבת גם שאספת ניירת כדי להגיש תביעה כנגדו בקשר
34 לילד. אז את כבר שנים זוממת את המהלך הזה.
35 ת. איפה זה כתוב?
36 ש. (מצטט ומראה לעדה).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

- 1 ת. הכוונה היא לחודש האחרון, זו הכוונה ב"כל הזמן הזה". איך
2 ידעתי לפני 11 שנה?
- 3 ש. את גם מאיימת, שאם הוא לא יתגרש את תעשי הכל כדי
4 להרוס את החיים שלו.
- 5 ת. הייתי על הסף. אם הייתי רוצה להרוס לו את החיים הייתי
6 הולכת למשטרה עם כל הזיופים שלכם. הייתי נוקמת אחרת.
7 הולכת למשטרה."
8
- 9 גם ביום 19.04.2015 כותבת התובעת לנתבע כי היא אינה מעוניינת להרות בשל עבודתה.
10 וכך נכתב שם, ראו עמוד 26 למוצג נ/1 בתיק מוצגי הנתבע (טעויות במקור):
- 11 OK"
12 ברור שאני לא יכולה ולא רוצה להפעיל לחץ, זו צריכה להיות
13 החלטה מודעת של השניים. אני חיכית 11 שנים וזה מספיק כדי
14 שתתגרש ותעזוב את ו'. נמאס לי. או שתתגרש עכשיו או שאעשה
15 הכל כדי להרוס את חייכם... אספתי די ניירת בכל הזמן הזה כדי
16 להגיש תביעה משפטית בקשר לילדים...
17 אני בעצמי לא יכולה עכשיו בגלל הסטארטאפ, אבל בעוד חצי שנה
18 הגיע הזמן להתחיל. וזה תהליך, לא תהיה תוצאה מידית, יכול
19 לקחת שנתיים... יש לי HPV (פפילומה) ואני יכולה להישאר בלי
20 רחם בכל רגע, אז אני לא יכולה למשוך יותר, מקסימום שנה... אם
21 התכנית שלך היא להתפרפר 3-5-10 שנים נוספות, זה לא מתאים לי,
22 ואם שנה-שנתיים יספיקו לך- מתאים לי:). מתאים לך להפוך לאבא
23 בגיל 43 כמו אביך?
24 אני לא מתעקשת שאיתי :))"
25
- 26 30. מהאמור כעולה כי לא הנתבע הוא שמנע מהתובעת להביא ילד נוסף לעולם, אלא הייתה זו
27 החלטת התובעת ורצונה, מפאת צרכי עבודתה.
- 28 31. לאור האמור הרי שהתנאי "חיי משפחה" אינו מתקיים.
- 29 32. גם התנאי השני, ניהול משק בית משותף, אינו מתקיים. מוצג נ/16 בתיק מוצגי הנתבע עלה
30 כי החשבון המשותף שנפתח, בניגוד לטענת התובעת, נפתח באפריל 2011 ונסגר בדצמבר
31 2011. בחשבון היו שתי פעולות בלבד, הפקדת סך של 30,000 ₪ על-ידי התובעת ומשיכתם
32 על-ידה בעת סגירת החשבון. עובדות אלו תומכות בגרסת הנתבע כי מדובר היה בחשבון
33 השקעות, וטענת התובעת בעמוד 20 שורות 31-34 כי החשבון נסגר מאחר והצדדים עברו
34 להתגורר בדירה אחרת, והנתבע החל להפקיד לחשבונה תשלומים מדי חודש - סותרת את
35 טענתה כי היה מדובר בחשבון לניהול משק בית משותף.
- 36 33. אשר לסכומים שהפקיד הנתבע מעת לעת בחשבון התובעת, הרי התובעת לא ראתה בהם
37 תשלומים למשק בית משותף, שמנוהל במסגרת קשר מחייב. וכך כותבת התובעת בהודעתה
38 מיום 08.03.2015. עמוד 22 למוצג נ/1 בתיק מוצגי הנתבע:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

1 "...עכשיו אני מבינה למה לא נתת לי מתנות ועזרת לי כל כך מעט..."
2 וסופי שבוע הבודדים האלה ונסיעות העבודה..."
3

4 34. אעיר כי גם הנתבע לא הותיר רושם מהימן, ונמצאו סתירות בעדותו ובעדויות עדיו. ולא
5 נתתי אמון בגרסתו כי הסכומים שהעביר לתובעת הועברו לשם החזר הלוואות. הנתבע
6 מטבע הדברים צמצם ו-"הקטין" את אופי מערכת יחסי הצדדים, וביקש להותיר את
7 הרושם כי היה מדובר בקשר מיני בלבד, אך כאשר לחץ עליו ב"כ התובעת, הודה ברגשותיו
8 כלפי התובעת. ראו עמוד 30 שורות 26-27 והרושם היה שאכן הועברו תשלומים מעת לעת,
9 בין היתר מאחר והנתבע נהג ללון גם אצל התובעת בעת שהותו בישראל. ראו גם עדות אמו
10 של הנתבע שניסתה לצמצם את אופי הקשר, אך חזרה בה בהמשך עדותה – עמוד 12 שורות
11 28-36 והשווה עם עדותה בעמוד 13 שורות 10-24.

12 35. אשר להודעת הדואר אלקטרוני מיום 23.02.15 שנכתבה בשפה אנגלית שצוטטה לעיל
13 בסעיף 18(ט) בפסק הדין, אין בהודעה זו לשנות מהחלטתי. הרושם הוא כי נכתבה לשם
14 ההליך המשפטי, ולכן משקלה מועט, אם בכלל.
15 כל הצדדים המעורבים דוברי השפה הרוסית, וכל התכתובות שהוצגו נכתבו בשפה הרוסית.
16 עיתי משלוח הודעת הדואר האלקטרוני בשפה האנגלית, יחד עם מסקנת חוות הדעת בחוות
17 דעתו, ואמירתו כי בדיקתו אינה מכסה אפשרות של חדירה לחשבון דוא"ל כלשהו, ושליחת
18 הודעות בשם הקורבן, וגם יחד עם העובדה כי הנתבע שהה בבית התובעת בחודש ינואר
19 2015 ועבד ממחשבה האישי - ראו עדות התובעת בעמוד 24 שורות 1-13, כך שהייתה לה
20 גישה לחשבוננו -- מביאים לידי מסקנה שאין בהודעת הדואר האלקטרוני הנ"ל כדי להצביע
21 על אמיתות העובדות שנכתבו בה.

22 36. לאור האמור עולה כי התשובה לשאלה האם הצדדים הגיעו לכלל גמירות דעת של שותפות
23 גורל היא שלילית.

24 מה גם, שאף אם ביקשה התובעת לקשור גורלה בגורל הנתבע, הרי שהנתבע לא ראה זאת
25 עין בעין עמה. הנתבע, כעולה מהעדויות, העתיק את מקום מגוריו מעת לעת ממדינה
26 למדינה, ללא קשר לתובעת וללא שקשר גורלו בגורלה ואין די בכך שצד אחד מייצר לעצמו
27 טענת הסתמכות או תנאים בהם לא שיתף את חברו. ראו ת"א (ת"א) 50152-10-12 פרחי נ'
28 בן מנחם מיום 20.7.16.

29 37. לפיכך, אני קובעת כי הצדדים לא היו ידועים בציבור.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

38. עם זאת, הואיל ובית משפט לענייני משפחה רשאי לנהוג בכל ענין של דיני ראיות וסדרי דין
בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק; ובית משפט לענייני משפחה הוא בית
משפט שלום וכלל ראיות הצדדים בעניין תביעת נזיקין שהגישה התובעת הובאו בפני,
מצאתי לדרון בתביעה לגופה. טענות הצדדים בעניין הגדרת יחסי הצדדים כידועים בציבור
יישקלו בעת פסיקת ההוצאות.
- 6 **האם הנתבע נהג כלפי התובעת בתרמית או הונאה או רשלנות:**
39. אשר לעוולת התרמית, קובע 56 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: פקודת הנזיקין):
- 8 "תרמית היא הצג כוזב של עובדה, בידיעה שהיא כוזבת או באין
9 אמונה באמיתותה או מתוך קלות ראש, כשלא איכפת למציג אם אמת
10 היא או כזב, ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו; אולם
11 אין להגיש תובענה על היצג כאמור, אלא אם היה מכוון להטעות את
12 התובע, אף הטעה אותו, והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק
13 ממון".
- 14 על-מנת לבסס את עוולת התרמית הקבועה בסעיף 56 לפקודת הנזיקין, יש להוכיח חמישה
15 יסודות מצטברים, היצג כוזב של עובדה; העדר אמונה באמיתות המצג, אף אם נעשה הדבר
16 מתוך קלות ראש; כוונה כי הצג יטעה והצד השני יפעל לפיו; הטעייה בפועל על סמך המצג;
17 נזק ממון. ראו תמ"ש 1401/04 (נצ') נ' נ' א', מיום 03.09.2009 השופט סארי ג'יוסי.
- 18 40. נטל ההוכחה במשפט האזרחי הוא על פי מאזן ההסתברויות. בחינת הגרסה המסתברת
19 והסבירה יותר על פי הראיות, גם אם אינה ודאית. נטל זה אשר לעוולת התרמית הוא גבוה
20 יותר מהרמה במשפט אזרחי, ויש לדרוש הוכחה הקרובה יותר לוודאות. ראו ע"א 260/82
21 סלומון נ' אמונה פד"י לח (4) 253 וגם ת.א (ת"א) 667/92 מדינת ישראל נ' דוד אפל מיום
22 04.09.2007 פסקה 74 לפסה"ד.
- 23 41. לצורך פסיקת פיצוי בגין עוולת תרמית, נזק ממון הוא תנאי בלעדיו אין.
- 24 42. הכלל הוא שאין פוסקים רק פיצוי לא ממוני בעוולה של תרמית, שכן קיומו של נזק ממוני
25 הוא אחד מיסודותיה של עוולת התרמית בהתאם לסעיף 56 לפקודת הנזיקין. ראו עמ"ש
26 (ת"א) 40897-12-13 פלוני נ' פלונית, מיום 15.11.2016. עוד נפסק כי נזק במשמעות עוולת
27 התרמית שעל-פי סעיף 56 לפקודת הנזיקין כולל "נזק מיוחד" ו-"נזק כללי" - "הפסד או
28 הוצאה ממשיים הניתנים לשומה בכסף ואפשר למסור עליהם פרטים".

29

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

43. במקרה כאן, אין מחלוקת כי לתובעת נגרם במקרה כאן נזק ממון – מיוחד וכללי ולא רק נזק שאינו ממוני. כך למשל הואיל והתובעת הוציאה הוצאות בהסתמך על הבטחות הנתבע והמצג שהציג לה: כי מערכת היחסים בינו לבין גב' ו' אינה תקינה; כי אינו מנהל חיי נישואין תקינים או שנישואיו בטלים והוא מבקש להינשא לה. המדובר במצגים שהוצגו לאורך מספר שנים ובשלם הוציאה התובעת הוצאות – כגון כרטיסי טיסה לביקור אצל הנתבע בעת ששהה באוסטרליה ובגרמניה.
- 7 התובעת אמנם לא הוכיחה "נזק מיוחד", ולא הציגה קבלות או טענה לגובהו וסכומו, אך מאחר והוציאה הוצאות בהסתמך על המצג שהציג הנתבע, נגרם לה לא רק נזק מיוחד אלא גם "נזק כללי ממוני": כגון הזמן שחלף בשל תקוות שווא וחיבל בסיכוייה להינשא ולהביא עוד ילדים לעולם ללא טיפולי פוריות.
44. מעת שנגרם נזק ממון, אין סכום הפיצויים בגין עוולת התרמית מוגבל רק לנזק הממון שנגרם ונפתח פתח לפיצוי על כל סוגי הנזק. פרשנות זו מבוססת על נוסח המונח "נזק". סעיף 2 בהגדרות פקודת הנזיקין הקובע:
- 14 "נזק – "אבדן חיים, אבדן נכס, נזק, רווחה גופנית או שם-טוב, או
15 חיסור מהם, וכל אבדן או חיסור כיוצאים באלה;"
- 16 ראו ע"א 609/68 אספרנס נתן נ' עבדאללה (אילן) וערעור שכנגד, פד"י כד (1) 465, 455.
- 17 משסבלה התובעת נזק ממוני כלשהו, זכאית התובעת כי תיבחן זכותה לפיצוי מכוח עוולת התרמית גם בגין נזק שאינו ממוני ואשר נגרם לה.
45. ומה היא התרמית כאן?
- 20 התובעת נאותה לקיים מערכת יחסים ארוכת שנים עם הנתבע, מאחר והוא הטעה את התובעת לחשוב שנישואיו בטלים או בוטלו או עומדים להתבטל. הנתבע השלה את התובעת לסבור כי הוא אינו מנהל חיי נישואין תקינים עם גב' ו', כי התגרש מגב' ו' וכי הוא עתיד להינשא לתובעת. הנתבע לא הסתיר מפני התובעת כי לפעמים היו בלבו התחבטויות ולבטים, אך הוא תמיד "הניח לעיני התובעת" את החלטתו להינשא לה באומרו את הדברים (להבדיל מהתלבטות או מחשבה).
- 26 הואיל ובעת שאמר את הדברים לא הייתה לנתבע אפשרות חוקית לעשות כן הרי שהמסקנה היא כי לא הייתה לנתבע כוונה להינשא בעת אמירת הדברים והמצג שהציג היה כוזב. למעשה הנתבע עצמו לא האמין במצג שהציג אך ידע כי התובעת פועלת על פיו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

46.

את עיקר מסקנתי אני מבססת על העובדה כי על פי הראיות שהוצגו, בכל העת, ובתקופת הקשר בין הצדדים - לא הבהיר הנתבע או הסביר או אמר, ולו ברמז, כי טרם נישואי הצדדים עליו להשלים את גירושיו מגב' ו'.

הנתבע אף היטיב "להסתיר" את גב' ו' מחבריהם של הצדדים, ולאחר "הגילוי", ביום 02.06.2015, העלה לראשונה לרשת החברתית תמונה מחתונתו עם גב' ו'. תגובות החברים שם, עמוד 83 למוצגי התובעת, מביעות הפתעה, כאילו לא ידעו על החתונה, למעט חברתה של ו' שכתב כי "המדובר באירוע מלפני 10 שנים? אנשים! איפה אתם הייתם?". ראו גם עדות חברו של הנתבע, מר ר' ק', אשר העיד בעמוד 11 שורות 18-27 כי הנתבע אינו מפרסם כלום מהחיים האישיים שלו. הרושם הוא כי הדברים נעשו בכוונת מכוון.

למעלה מכך, ההתכתבויות בין הצדדים, בתוכנת מסרים, במסרונים ובאמצעי המדיה - מעידים על תרמית. קיימת תכתובת ענפה, אביא חלק הימנה:

כך למשל, בהתכתבות מיום 09.02.2012 ומיום 23.02.2012 יש תמיכה לטענות התובעת כי הנתבע הציע לה לבוא להתגורר עמו באוסטרליה ולהינשא שם, וכאשר התובעת מבקשת ממנו כי יבדוק האם יש צורך לתרגם את תעודות הגירושין של שניהם – הוא משיב או.קיי. וכן מתחייב לערוך את הבדיקות לשם הנישואין, היכן, אלו מסמכים והאם יש צורך ברישום מוקדם. הנתבע אינו מזכירו לו ברמז כי עליו להתגרש מאשתו השנייה טרם נישואיו לתובעת. ראו עמודים 21-26 למוצג ג' בתיק מוצגי התובעת:

הנתבע: כמעט בלתי אפשרי למצוא את הכרטיסים כאלו X', ואני אבדוק אולי אחזור בעצמי לישראל לפני 23 בפברואר בכל זאת תעשי ויזה... תחזירי לי בסקס

נשיקה

מסכימה?

התובעת: (-: (-:

נשיקה

חולמת על זה

הנתבע: X' אם אני אשהה יותר מדי, אני רוצה להתחתן כאן... אני חושב זה חוקי... יש לי PR- Permanent residence .

גם את תקבלי PR

התובעת: X אתה יודע אני לא נגד (-: (-:

אפילו בלי PR (-:

אז תברר הכל, איזה מסמכים צריך? כנראה, תעודות גירושין שלנו צריך לתרגם לאנגלית?

נשיקה.

הנתבע: אוקיי.

התובעת: על תבזבז את המשכורת על שתייה.

הנתבע: לא לא

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

התובעת: X האם ביררת איפה נוכל להתחתן? איזה מסמכים וכו'.

האם צריך להירשם קודם לכך?

הנתבע: אני אברר X.

התובעת: טוב אני רצה לדמו. ביי ביי.

נשיקות

הנתבע: כאישתי את לא תהיי מרושלת (בוגדת)? (: בהצלחה

התובעת: מה..

הנתבע: זאת בדיחה.

וביום 15.02.2015, אף הגדיל הנתבע לעשות עת הסביר לתובעת כי הוא ישכנע את ביתה

הקטינה לעזוב את הארץ על מנת שהוא והתובעת יתחתנו ויתגוררו באוסטרליה. עמודים

56-58 למוצגי התובעת כפי צוטט לעיל בסעיף 17 לפסה"ד.

ביום 27.02.2012 כאשר הצדדים מתכתבים בתוכנת מסרים, מזכירה התובעת לנתבע כי

הציעה לה להתחתן הנתבע מאשר זאת. עמוד 20 לתיק מוצגי התובעת.

התובעת: למה אתה שוב מזכיר (גבר) אחר?

הנתבע: לא יודע, כשהיה לך רע את חיפשת לי תחליף

התובעת: הרי הצעת לי להתחתן

אני מחכה לך

הנתבע: כן. לא רואה את הקשר

התובעת שבה ופונה לנתבע ביום 14.03.2012 ושואלת האם ברר הנדרש והנתבע משיב

שברר ומפרט את התנאים הרלוונטיים. הוא אינו מזכיר כי עליו להתגרש. עמודים 27-30

למוצגי התובעת.

התובע: X בקרוב אנשק אותך כאן X

התובעת: כן (:

X האם ביררת לי על להתחתן? איזה מסמכים צריך?

אולי צריך לקבוע תור?

הנתבע: ביררתי. כאן זה בעיתי כאשר לאחד אין ויזה למגורים. צריך

אחרי זה לחיות 9 חודשים ביחד ועושים בדיקות. זאת אומרת אחרי

זה בארץ לעשות או שם בקפריסין. אחרי זה יהיה לך קל לקבל פה

ויזה. השאלה בשביל מה צריך.

אם מטרה להישאר ב-AU (אוסטרליה) אז יותר קל להתחתן פה

ולעבור בדיקות שהנישואים לא פיקטיביים וכו'

ואם זה בשביל לחיות בארץ אז צריך בארץ

התובעת: אוקי X אני לא חייבת לקבל ויזה

הנתבע: את תשכחי שישראל מקבלת רק ארצות מסוימות כמו

קפריסין/ בולגריה וכדומה

התובעת: לא אכפת לי מה ישראל מקבלת

הנתבע: למה? אני חושב שצריך... נדבר באינטרנט אחר כך

התובעת: אני לא צריכה הכרה רשמית של משרד הפנים

הנתבע: X אז אין בעיה (: למה לא צריך רישמי? לדעתי כן צריך

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

התובעת: סבבה X

הנתבע: את קצת לא מבינה... אסביר לך אחר כך
אם לא רישמי אז יש בארץ חוק "ידועים בציבור" מביאים עדים
שאנחנו גרנו ביחד מעל 3 שנים ורושמים אותנו כבעל ואישה במשרד
הפנים.

אני בכל זאת רוצה לעשות את זה עם מטרת קבלה אשרה שלך ל-AU

לאחר מכן, ביום 04.07.2013 מתכתבים הצדדים אודות האפשרות להינשא על יאכטה
בספרד או בפראג וכאשר התובעת מבקשת ממנו למצוא את תעודת הגירושין שלו מאשתו
הראשונה (נ') ואינו מעמידה על טעותה כי עליו להתגרש פעם נוספת. עמודים 31-35 למוצג
ג בתיק מוצגי התובעת:

הנתבע: ... X מדבר על יוקר עלויות טיול על יאכטה של רוסים
(שמפליגים להתחתן באיביזה)
שני משפטים אחרונים:
סה"כ – 2000 יורו מינימום
אני בטוח שנוכל למצוא שבוע בספרד בחצי מחיר ולארגן הכל לבד
התובעת: אוקיי. נעשה לבד. בהתחלה נתחתן בפראג ואחר כך –
לספרד. טוב?
הנתבע: אני לא רואה שזה כולל טיולים... לדעתי זה מרמה רוסית.
40 איש על יאכטה ב-200 יורו לשבוע??? במיוחד עם
רוסים/אוקראינים. ואם יהיו זוגות לא מתורבתים כמו שזה די נפוץ
ברוסיה????

התובעת: טוב. שכנעת (: בוא ניסע לבד
הנתבע: תבדקי כרטיסים. רצינו לפראג בספטמבר ליומיים רק
למטרה אחת.

ובקיץ נוכל לנסוע לאנשהו לחופשה
X אם את כל כך רוצה ספרד על יאכטה תסעי אך אני לא רוצה.

התובעת: X תכין לי תעודת לידה ותעודת גירושין שלך.
וטבעת.

הנתבע: אני צריך לחפש את כל זה. אין לי מושג איפה זה. נדבר
בבית.

התובעת: ומה כתוב בספח של תעודת הזהות שלך? גרוש נשוי או
רווק? כי אם רווק אז לא צריך כלום, ואם גרוש אז צריך תעודת
גירושין. תשאל את נ' איפה היא לקחה לפני החתונה שלה?
(נ' – אשתו הראשונה של X)

הנתבע: X בואי נדבר על הכל בבית. כי אני בעבודה. כתוב גרוש
אין לי מושג איפה נ' ואיך למצוא אותה בכלל

בינואר 2015, המועד שסמוך ל-"אירוע" מתכתבים הצדדים אודות האפשרות להינשא
בגרמניה והנתבע משיב לתובעת כי עדיף להינשא בפראג. שוב אין אזכור לכך שעליו
להתגרש. עמודים 36-37 למוצג ג בתיק מוצגי התובעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

התובעת: קוראת תגובות שמסובך להתחתן בגרמניה. תעודת לידת ילד, אישור נישואין מקונסוליית ישראל בגרמניה: (לעומת זאת דנמרק נראת לי כאופציה (התמונה מהקישור מספרת על רגיסטריה של נישואים עם החתן הגרמני בדנמרק) מצאתו סוכנות שב-250€ עם לינה אחת (מחתנים שם בתוך קומונה בתוך העירייה עם דרישת מגורים ליום אחד (?) או שאפשר בפראג כמו שכולם עושים. אפשר להגיע לשם עם רכבת מגרמניה.

הנתבע: אני חושב שעדיף פראג .. האופציה הבדוקה X. אני אבדוק איך זה בגרמניה. היה הרבה יותר קל לעשות את זה כאן ולא לנסוע לשום מקום

התובעת: פראג הרבה יותר יקר, 650€. כאשר דנמרק 250€. אני אבדוק אצל ל'.

הדברים עולים גם מהתכתבות בין הצדדים חודש פברואר 2015. כך למשל במסרון מיום 10.04.2015 עולה כי הנתבע היה מודע לכך שהסטטוס היה חשוב מאוד לתובעת. וכך כותב הנתבע לתובעת:

"לא לא מבין. לך חשוב נייר וסטטוס, לי לא. מושג של משפחה לא קיים אצלי. ורוב הזמן אני הייתי איתך...נשארים רומנים שלך ושלי, ופה לך יש יותר מישקל". עמודים 14-15 לתיק מוצגי התובעת.

ובהתכתבות מיום 15.05.2015 (סמוך להגשת התביעה), מאשר הנתבע כי הציע לתובעת להינשא על מנת שלא תסיים את הקשר עימו. עמודים 10-13 למוצגי התובעת:

התובעת:למה הצעת לי להתחתן כשהיית נשוי?
הנתבע: לא רציתי לאבד אותך. לא חשבתי על עצמי כנשוי...לכן בשבילי זאת לא הייתה הונאה

התובעת: למה עד לרגע האחרון אמרת שתתגרש?...
הנתבע: לא רציתי לאבד את מה שאני אוהב

התובעת: מ-2010 מדברים איתך על משפחה קפריסין פראג ובאותו זמן אתה בארה"ב עם ו'?... איך אתה חושב, האם הייתי איתך אילו ידעתי שאתה לא גרוש?

הנתבע: בשבילי זה היו יחסים רציניים, לא משנה לי מה רשום בתעודת זהות, אני לא הייתי ממשיך עם שתיכן במקביל אם לא המקרה הזה..

אני חושבת שכן היית איתי
 אני לא בניתי תוכניות להיות איתה איפשהו. נדבר אחר כך אני עסוק. עדיף לדבר. ו' לא קשורה

התובעת: לא מוצאת מנוחה. נסעתי לגרמניה ככלה אתה זוכר איך אמרת לבעל הדירה מ' עליי "זאת גברת פ'?"...

הנתבע: X אני עסוק...

וגם בהתכתבות מאוחרת מיום 17.05.2015. שם הודה בפה מלא כי הונה את התובעת. עמודים 52-54 למוצגי התובעת:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

הנתבע: לא הייתה לי משפחה שניה. משפחה זה מחייה, בית, בנק, ילד וכו'. משפחה זה מי שממבילים איתו לילות וזמן... ואיפה אני הייתי את רוב השנים?

התובעת: X, אם לא הייתי מתאימה לך למה המשכת עם ההונאה על נישואים? כשידעת על ג' ועל הרצון שלי ללדת עוד.

התובעת: את יודעת למה. זאת לא הייתה הונאה בשבילי.. ראשית אהבתי, ושנית חשבתי שהכל יצליח

התובעת: אלוהים איך אתה עיוותת את הכל. את החשפן בעצמך רצית לצרף. אתה דחפת אותי לשם. אני חיכיתי לך שנים. שלא נדבר על השבועיים האלו. אולי סתם איימתי עליך – לא זוכרת – לא רציתי שתעזוב.

X אני לא מבינה למה זה צף עכשיו?? אני אלף שנה הייתי נאמנה לך ואנחנו דיברנו על חתונה ועל החיים שהם לא בארץ – ואני שומעת רק עכשיו. תכננת גם את זה מאחורי הגב שלי. כאשר לי סיפרת על 3 חודשים

ואני הארכת את (השכירות של) הדירה בוודאי שיש לך סיבות משלך... אך לי עשית מעשה מרמה

הנתבע: אני (טעות במילה) ל-3 חודשים לא יותר

כן במרמה ואני מאוד מצטער על כך

נדמה לי שאצלי הכל וודאי עם מי ואיפה להיות וזה בכלל לא כך

47. מההתכתבויות "בזמן אמיתי" עולה כי הנתבע הציג לתובעת מצג כאילו הוא מעוניין והחליט להתחתן עימה. בפועל, במועד אמירת הדברים הנתבע לא התכוון לממשם, – ולו בשל מניעה אובייקטיבית של היותו נשוי. על זאת יש להוסיף כי על פי הדברים שכתב הנתבע עצמו, דבריו נאמרו על-מנת "לא לאבד את התובעת", ראו לעיל הודעתו/הודאתו מיום 17.05.2015. מצג זה יחד עם הסתרת העובדה כי הוא נשוי ועליו להתגרש טרם נישואין לתובעת – הם התרמית.

48. חשוב להבהיר בהקשר זה כי שוכנעתי כי גם אם התובעת ידעה על נישואיו של הנתבע, היא הוטעתה על ידו לסבור שנישואיו בטלים או עומדים להתבטל, בעוד בפועל, באותו מועד, לא התכוון הנתבע להינשא לה.

ראו בהקשר זה 511/73 יוסף חייט ואח' נ' כרמלה כהן, פד"י כט (2) 428, 430, שם נפסקו פיצויים לאישה בגין עוולת התרמית לאחר שהחלה יחסיה עם צד ג' שהציג עצמו כגרוש אך היה נשוי.

לאור זאת, יש לחייב את הנתבע בפיצוי בגין נזקי התובעת, ממונים ושאינם ממונים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

49. אשר לעוולת הרשלנות, סעיף 35 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] שכותרתו רשלנות קובע: 1
עוולת הרשלנות היא עוולת מסגרת אשר מאפשר מתן פיצוי כאשר לא מתקיימים תנאים של 2
עוולה ספציפית. רשלנות אינה מעשה מכוון. משכך, הואיל וקבעתי כי הנתבע ביצע כלפי 3
התובעת תרמית, ותרמית היא מעשה מכוון, הרי שנשללה תחולתה של עוולת הרשלנות. גם 4
שיקולים תועלתניים כגון ומניעת הצפת בתי המשפט, מחייבים דחיית התביעה בעילת 5
עוולת הרשלנות. ראו בין היתר ע"א 8489/12 פלוני נ' פלוני, מיום 29.10.2013, סעיף 8 6
לפסה"ד של השופט יצחק עמית 7
50. אציין גם כי צודקת התובעת כי התייחסותו של הנתבע בעניין עוולת הרשלנות, בהקשר של 8
ניאוף, אינה רלוונטית בנסיבות תיק זה. בפסק הדין בעניין 8489/12 הנ"ל, נפסק כי כעניין 9
שבמדיניות, אין להכיר בקיומה של עילת תביעה בנזיקין מחמת ניאוף או בגידה של בן-זוג 10
— בנוגע למעשה הבגידה. כך שההלכה שם אינה רלוונטית למקרה כאן. 11
51. בעניין העילה החוזית לגביה הרחיבו הצדדים בסיכומיהם, הרי שעילת התביעה החוזית, 12
בגין הפרת חוזה הבטחת נישואין, אינה מבין העילות שהתבקשו בהליך כאן (ראו החלטתי 13
מיום 11.02.2016) — להבדיל מפיצוי נזיקי, מכוח עוולת התרמית או הרשלנות שנתבעו. 14
לאור זאת טענות אלו לא ידונו בפסק דין זה. 15
- במאמר מוסגר אוסיף גם כי הגבול שמפריד בין קשר הדוק אך נטול מחויבות לבין קשר 16
היוצר הבטחה של ממש לנישואין לעיתים מטושטש, ורף ההוכחה שנדרש להוכחת הפרת 17
התחייבות חוזית בגין הפרת הבטחת נישואין הוא גבוה, וספק בעיני אם התובעת עומדת בו. 18
נפסק כי לא כל אמירה בדבר כוונה עתידית זו או אחרת יש בה משום התחייבות משפטית. 19
יש להבחין בקו הגבול בין אותם מקרים בהם אין מקום להתערבות בית המשפט במערכת 20
הזוגית של בני הזוג או הטוענים לכך לבין אותם מקרים שבהם הוצבה אותה תשתית 21
עובדתית, אשר בגינה יש מקום שהמשפט יאמר דברו. ברי כי בנסיבות העניין, מקרה זה, 22
אינו נופל בגדר המקרים המצדיק התערבות משפטית. ראו לעניין זה דברי כבוד השופטת 23
פרוקצ'יה בסעיף 2 לפסק דינה בעניין ע"א 5258/98 פלונית נ' פלוני ואח' מיום 14/7/04 : 24
- "תנאי לביסוס עילה של הפרת הבטחת נישואין בקיומה של הבטחה 25
מחייבת מבחינת דיני החוזים. תנאי זה מחייב אבחנה בין הבטחה 26
המעידה על מסוימות ועל גמירת דעתו של המציע כדי אפשרות 27
קיבולה של ההצעה, כאשר הקיבול עשוי להינתן בין על דרך אמירה 28
ובין על דרך התנהגות...במערכת סבוכה ומורכבת של יחסי בני זוג 29
המקיימים מערכת קשרים אינטימית, לא כל אמירה או הבעת תקווה 30
או כוונה הצופות פני עתיד שקולות כהבטחת נישואין, ולא כל 31
התנהגות המצביעה על רצון להמשכיות הקשר וציפיה להתמיד בו 32
לטווח עתידי שקולה כמחויבות לנישואין...התערבות המשפט 33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

מתרחשת רק מקום שהנסיבות מצביעות בבירור על קיומה של מחויבות ממשית לקשר זוגי קבוע החורגת מגדר ציפייה או הבעת רצון או כונה לכך גרידא. הקושי האמיתי המאפיין את הסוגיה בה אנו עוסקים הוא באיתורו של קו הגבול בין הבעת כונה, רצון או ציפייה, לבין הבטחה מחייבת במשפט. גבול זה עשוי להיות דק כחוט השערה. הקושי ההוכחתי לבסס קיומה של הבטחת נישואין מחייבת הוא מאפיין בולט בסוגיה זו. מקום שהבטחת נישואין ניתנת בצורה פורמלית ומפורשת קל להסיק ממנה כוונה ליצור יחסים משפטיים...".

סכום הפיצוי:

52. בתרמית, תכלית הפיצוי היא לפצות את הניזוק על הנזק שנגרם לו, עד כמה שהדבר ניתן להיעשות בכסף על-מנת להעמיד את הניזוק במצב לפני המצג הכוזב והתרמית.

53. על דרך האומדנה, אני מעריכה את כלל נזקיה של התובעת בסך כולל של 60,000 ₪.

עם זאת, מצאתי בנסיבות כאן, כי לתובעת אשם תורם של למצער 50%, ויש להפחית הפיצוי בהתאם.

54. בע"א 609/68 אספרנס נתן נ' מאיר עבדאללה פ"ד כד(1), 455 שאוזכר לעיל ואשר במסגרתו נדונה תביעה בגין עוולת תרמית והפרת הבטחת נישואין, קבע השופט קיסטר, בדעת יחיד, כי יש מקום להחיל על התובעת את עקרון האשם התורם באותו מקרה, ובלשונו:

"...אין לגלגל על המשיב את כל הנזק שהמערערת סבלה, כי על-ידי זהירות גדולה היתה יכולה לדעת את האמת ועל-כל-פנים כעבור תקופה קצרה יכולה היתה ואף חייבת היתה לעמוד על המצב לאשורו."

וגם השופט ברנזון, שהיה בדעת שופטי הרוב שלא מצאו להטיל באותו מקרה אשם תורם על הניזוק, לא שלל באופן גורף אפשרות קיומם של מקרים בהם יחויב הניזוק באשם תורם.

55. בע"א 511/73 יוסף חייט ואח' נ' כרמלה כהן, פד"י כט(2) 428, 430, אשר עסק גם הוא בעוולת התרמית והפרת הבטחת נישואין, פסיקתו של בית המשפט המחוזי לתשלום פיצוי מופחת לתובעת, בהתחשב בכך ש-"חלק גדול מהאשמה לנזקיה וסבלותיה רובץ לפתחה" שאלמלא כן היה נפסק לה סכום גבוה יותר, אושרה בערעור.

56. השאלה אם יש מקום לחיוב הניזוק באשם תורם על מעשיו, ולחלוקת הנזק בין המזיק לניזוק בעוולת תרמית - תלויה בחומרה שיש לייחס למעשיו של הניזוק, שכן באופן עקרוני ייתכנו מקרים בהם התנהגותו של התובע המרומה תתרום אף היא ליצירת הנזק – כפי שאירע כאן.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

אפנה לכך שמטענות ועדויות התובעות עולות סתירות אשר לידיעתה או העדרה לעובדה כי הנתבע נשוי, והתוצאה שמסתברת היא שהדבר היה ידוע לה, אך היא האמינה כי מערכת היחסים שם נדונה לכישלון. ראו כי בכתב התביעה נטען כי "ביום 19.2.15 התברר לתובעת, על דרך המקרה, בעודה מבקרת את הנתבע בגרמניה (בה שהה לצרכי עבודתו), כי הנתבע נשוי לאחרת, מזה 11 שנים, במהלכם מנהל חיי זוגיות מקבילים עם שתי הנשים". (ההדגשה במקור) אך בהמשך, בין היתר בסעיפים 4, 9, 10 לכתב התביעה, נטען כי התובעת ידעה אודות נישואי הנתבע בשנת 2004, אך סברה שמדובר בנישואין פיקטיביים שהם תולדה של הריונה של גב' ו' לנתבע, ובעדותה בעמוד 17 שורות 29-30, הודתה כי ידוע לנתבע ול-ו' ילד משותף, וכי הנתבע מסייע ל-ו' ומשלם חשבונותיה – ראו עמוד 27 שורות 31-35.

נוסף על כך אישרה התובעת בחקירה כי ידועה לה על קשר בין הנתבע ובין ו' עוד משנת 2002, וכי נישואי הנתבע לגב' ו' הביאו לפרידה זמנית ביניהם. ראו עמוד 16 שורות 28-30. במכתבה לנתבע מיום 21.10.2009, עמודים 1-3 למוצג נ/1 בתיק מוצגי הנתבע, כותבת התובעת כי היא יודעת על נישואיו לגב' ו' ואף עולה מהמכתב כי היא מודעת לכך שהנתבע אינו מעוניין בקשר "רציני" עימה. וכך כותבת התובעת שם:

X"
אני לא רוצה להתפרץ עלי, לכן אני כותבת.
אני מבינה את כוונותיך הטובות בקשר אליי, אך לצערי אתה מאכזב אותי מאד. אחרי שטרקת את הדלת אז, חישבתי כמה זמן משכנו ולא הרגשתי טוב משום מה.
היה זה לא נכון מצדי לסבול את זה במשך כל השנים.
לכן סליחה שאני מתפרצת עליך. זה משום שאני כועסת עליך, כי לאחר 9 שנים לא רצית לבנות איתי משפחה אמיתית, ועל עצמי, כי לא נפרדתי ממך הרבה לפני כן. אני גם נעלבתי כי בשבילך מדובר ב7 שנים משום מה.
אזכיר לך, הכרנו בתחילת 2000, הרומן שלנו התחיל בנובמבר. בשנת 2002 התגרשתי, אתה עזבת אותי ולא התראינו מספר חודשים. לאחר מכן הצהרת שאתה מוכן רק למערכת יחסים פתוחה, כשמאוחר יותר הבנת שהיחסים שלי אכן היו פתוחים, החלטת להתחתן. הלאה אפשר לא להמשיך ולפרט. הרומנים שלך נמשכו, אני איזנתי אותם בשלי. מובן, שאם נחסיר את סך פרקי הזמן שבילית יותר עם נשים אחרות או עזבת אותי וזה יסתכם ב7 שנים, "נטו" – כמו שהתבדחת. אך לדעתי מדובר בשנתיים ולא יותר. כל זה נותר בעבר, כמובן ויחסך אליי השתנה, אך כמו בעבר, אינך לוקח עליי אחריות ולא רוצה לתמוך בי. והילד שלי בעינך – הילד שלי.
בחפץ לב ספרת לאדם זר שהיו לך נשים רבות ואין לך מקום מגורים קבוע – דמות הדון חואן והנווד עדיין נראה לך מושך, לצערי..."

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

וגם במכתב מיום 9.1.2010 כותבת התובעת כי ידוע לה שלנתבע מערכות יחסים נוספות
והוא עוזב ללא שמסביר לה לאן ועשה כלפיה עוול עת נישא לו'. ראו עמודים 5-7 למוצג
נ/1 בתיק מוצגי הנתבע.

וגם בכתב מיום 24.03.2010 כותבת התובעת כי הבינה שאינה "האישה של חייו", הוא נשוי,
ישלו נשים נוספות והוא מעוניין להקים עימה משפחה, ראו עמודים 3-4 למוצג נ/1 בתיק
מוצגי הנתבע:

"X, אני חושבת שאין לך סיבה להגיע, מצטערת.
זה רק יכאב לי לראות אותך שוב. ושוב להבין שאין לי אפשרות
לבנות אתך משפחה או אפילו יחסים סדירים.
בזמנו שיחקת איתי משחק מרושע כששכנעת אותי ב"ייחודיות" שלי
עבורך, בנוסף היית מתאים להגדרת "הגבר המושלם" עבורי לכן
נקשרתי אליך בטירוף מבחינה מינית ורגשית. אתה ממשיך לדבר על
"רגשות" ובוחר בכל פעם שלא להיות איתי.
-- מבחינתי זה שפל, בדיוק כך מענים אנשים, קושרים אותם,
מבזבזים לשווא את זמנם, מנצלים את העובדה שהם לא יכולים
לעזוב ביוזמתם, בגלל אהבתם.
היו לי יחסים מין מדהימים אתך, ואיני מצטערת על כך, כמובן, אבל
המחיר היה גבוה מדיי- קיים סיכוי רב שלא אוכל לבנות משפחה.
אני יודעת שהייתי זקוקה לזה יותר ממך. אני אסתדר. אעשה את כל
הבדיקות, אין צורך לרחם עליי. אם אחלים-טוב, ולא-לא נורא...
אני יודעת שאינך קשור אליי כפי שאני קשורה אליך ואינך סובל
מהפרידה.
אני לא "האישה של חיך" ולא אהיה. האפשרות להיות עם נשים
חדשות חשובה לך יותר ממני. עבורי האושר הוא כשבחיר ליבי בוחר
בי ומעדיף אותי על אחרות.
אכן רבים הנם פוליגמיים, אך הם אוהבים, מתחננים, מתאמצים
ומשתנים למען נשותיהם. יש גם הרבה אנשים הגונים. בקשתי היום
ממך לעשות סקר בקרב כל הגברים שמכיר. אני לא יודעת, למה
אתה מתעקש על 100%. רק 2 מתוך 10 בוגדים בנשותיהם. אחרים
לוקחים אחריות ודואגים לקרוביהם, הנשים שלהם לא סובלות,
ואתה מרמה אותי בכל פעם, כאילו אני כלום בשבילך, וכאילו שאין
לך הנאה אחרת בחיים מלבד בריחה ממני לנשים אחרות.
אני לא רוצה להעמיד פנים כאילו אני מאמינה בשקרים ואתה לא
למדת לשקר ולרמות בצורה משכנעת בכל השנים האלה. מבחינתך
לשמור על יחסים - זה שאני אשלים עם העובדה שאתה שוכב עם
אחרות, ולא במסגרת בילוי משותף, אלא בסתר ממני, בזמן בו היינו
יכולים להיות יחד. איך אפשר לבנות פה משהו? וכשאתה נזכרת כמה
פעמים הזכרת סבתא כתירוץ...
מובן שאני חושבת, שאין לך לב, כשבזבזת לי שנים כה רבות
בתענוגות סרק ללא שום כוונות, אני התגרשתי למענך, התגמשתי
עבורך, שרדתי את נישואיך ואת ילדתך, אך ללא הועיל – לא היה
כל סיכוי לאושר. אפילו לא שאלת לשלומה של X, למרות שהילדה
גדלה מולך. אני לא רוצה שתעשה דברים כדי להרגיע אותי לעת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 42694-07-15 פלונית נ' אלמוני

עתה- העזרה שלך רק תקשור אותי יותר, אז בוא נפסיק את
התקשורת באמת. כן, קשה לי, אני ממש לא יודעת מה אעשה הלאה.
אני לא רואה כאן סוף שמח, אין לי מזל, מה לעשות. בוא לא נמשוך
את זה, זה רק כואב יותר".

57. הודעות אלו מעידות, בשנים 2009-2010 אכן היה ברור וגלוי לתובעת כי הנתבע אינו
מעוניין בקשר רציני עמה. אמנם חרף האמור המשיך הקשר בין הצדדים ולאחר שנת 2011
התחזק ובשנת 2012 אף שוחחו הצדדים על נישואין, ואח"כ במהלך השנים שוב. אלא
שידיעתה של התובעת כי הנתבע נשוי לגב' ו' עולה בברור. ככול הנראה צו לבה ולשונו
החלקלקה של הנתבע הובילו את התובעת שלא לתת משקל לידיעתה זו בקשר עם יחסיה
עם הנתבע והיא התירה לעצמה "ללכת שבי" אחר הבטחותיו, גם בשנים 2011 ואילך עת
האמינה אז, כי "הקשר התמסד". נסיבות אלו, מטילות על כתפיה אשם תורם של 50%.

סוף דבר:

58. הנתבע ישלם לתובעת סך של 30,000 ₪ נכון למועד הגשת התביעה.
59. לאור שאלת בירור הסמכות העניינית, העובדה כי מרבית סכום התביעה נדחה – יש לחייב
את התובעת בגין דחיית מרבית תביעתה ולזכותה בגין הסכום בו זכתה בתביעתה. באיזון
בין השניים אני פוסקת כי התובעת תשלם לנתבע הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך של
12,000 ₪.

מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים, תיקוני הגהה ועריכה.

המזכירות תמציא לצדדים ותסגור ההליך.

ניתן היום, ג' אדר ב' תשע"ט, 10 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

הילה גורביץ שינפלד, שופטת